

Rapport

Datum: 19 juni 2007

Rapportnummer: 2007/123

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland

- zich op 25 april 2004 partijdig hebben opgesteld door verzoeker niet in de gelegenheid te stellen zijn kant van het verhaal te vertellen;

- op 25 april 2004 niet hebben geprobeerd om zijn ex-partner en haar huidige partner ervan te weerhouden verzoekers deur te vernielen en bedreigingen richting verzoeker te (blijven) uiten.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker en zijn ex-echtgenote zijn in 1998 gescheiden en hebben samen een dochter genaamd L. Zij kwamen na hun scheiding een omgangsregeling overeen. De uitvoering van deze regeling verliep niet soepel.

2. Op 25 april 2004 omstreeks 18:00 uur kwam verzoekers ex-echtgenote samen met haar huidige partner haar dochter L. bij verzoeker ophalen. Hun dochter was toen 10 jaar oud. Toen zijn ex-echtgenote bij de woning arriveerde, was niemand thuis. Zij belde hierop het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Politieambtenaren O. en R. gingen vervolgens ter plaatse. Verzoeker arriveerde omstreeks 19:15 uur. Hij werd vergezeld van zijn dochter. Zijn ex-echtgenote en haar huidige partner waren toen ook nog ter plaatse. Verzoeker ging zijn woning samen met zijn dochter binnen. Omstreeks 20:00 uur ontstond tussen verzoeker, zijn ex-echtgenote en haar huidige partner een tumultueuze woordenwisseling bij de voordeur van de woning. Dochter L. bevond zich toen nog in de woning van verzoeker. Omstreeks 20:58 uur traden ambtenaren de woning binnen waarna dochter L. naar het politiebureau werd meegenomen. De ex-echtgenote en haar partner waren toen al weg. Uit de machtiging tot binnentreden bleek dat de politie in het kader van de hulpverlening de woning was binnengedren en in verband met de niet naleving van de omgangsregeling door verzoeker was overgegaan tot binnentreden.

3. Verzoeker deed op 28 april 2004 tegen zijn ex-echtgenote en haar huidige partner aangifte van vernieling aan zijn voordeur en van bedreiging. De officier van justitie besloot op 5 oktober 2004 om de ex-echtgenote en haar partner niet te vervolgen. Hij achtte onvoldoende wettig en overtuigend bewijs aanwezig. Tegen de beslissing van de officier van justitie diende verzoeker op 3 januari 2005 een klaagschrift in bij het gerechtshof in Amsterdam. Op 22 februari 2006 wees het gerechtshof het beklag af en overwoog onder meer als volgt. Het gerechtshof zag in het dossier ondanks de ontkenningen van de ex-echtgenote en haar partner voldoende aanwijzingen die nader onderzoek

rechtvaardigen. Echter, hadden verzoeker en zijn ex-echtgenote een nieuwe omgangsregeling vastgesteld waarbij dergelijke situaties zich niet meer zouden voordoen. Het gerechtshof overwoog verder dat die nieuwe omgangsregeling goed werkte en achtte in het belang van de dochter een nader onderzoek naar hetgeen zich in de oude situatie had voorgedaan niet raadzaam gelet op de daarmee ongetwijfeld gepaard gaande spanningen. Om die reden gaf het gerechtshof de officier van justitie geen bevel om de ex-echtgenote en haar partner te vervolgen.

4. Op 5 mei 2004 diende verzoeker een klacht in bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Verzoeker klaagde bij het korps erover dat ambtenaren niet optraden tegen zijn ex-echtgenote en haar partner. Verder klaagde verzoeker bij de politie erover dat ambtenaren zijn woning binnentraden en dat zij zich partijdig en discriminerend hadden opgesteld. Verzoeker diende ook een klacht in bij het Meldpunt Discriminatie Amsterdam. Op 11 juni 2004 heeft het Meldpunt de klachtencommissie van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland verzocht om naar aanleiding van de klacht onderzoek te doen. Op 4 augustus 2004 heeft het Meldpunt Discriminatie Amsterdam geprobeerd te bemiddelen tussen verzoeker en de betrokken ambtenaren. Deze bemiddelingspoging van het Meldpunt leverde niet het beoogde resultaat op. De klachtencommissie nam ook kennis van de bemiddelingspoging door het Meldpunt. Op 2 maart 2005 adviseerde de klachtencommissie van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland de korpsbeheerder om de klacht ten aanzien van het binnentreden gegrond te verklaren. De klachtencommissie overwoog dat het in het algemeen niet op de weg van de politie ligt om bij uitvoering van een omgangsregeling te interveniëren als duidelijk is dat beide ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag hebben. Verder overwoog de klachtencommissie dat bij problemen bij de uitvoering van de omgangsregeling het eerder op de weg van de ouders ligt om in onderling overleg daarvoor een oplossing te zoeken. Voor de politie is, aldus de klachtencommissie, geen rol weggelegd tenzij duidelijk is dat sprake is van een bijzondere situatie waarin aan een minderjarig kind hulp of bijstand moet worden verleend. Verder overwoog de klachtencommissie dat er verder geen feiten of omstandigheden aannemelijk waren gemaakt dat de dochter daadwerkelijk enig gevaar liep.

De klachtencommissie adviseerde de korpsbeheerder de klacht voor het overige niet gegrond te verklaren. Op 21 maart 2005 besliste de korpsbeheerder overeenkomstig het advies van de klachtencommissie.

I. Ten aanzien van de partijdige opstelling

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland zich op 25 april 2004 partijdig hebben opgesteld door hem niet in de gelegenheid te stellen om zijn kant van het verhaal te vertellen.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond en verwijst voor de redengevende feiten en omstandigheden naar zijn beslissing van 21 maart 2005 en het advies van de klachtencommissie van 2 maart 2005. De ex-echtgenote van verzoeker heeft op 25 april 2004 aan de betrokken ambtenaren meegedeeld dat verzoeker hun dochter aan haar moest overdragen. Zij heeft de betrokken ambtenaren diverse documenten getoond en heeft betrokken ambtenaar S. verzocht om haar bij te staan. Betrokken ambtenaar S. heeft verzoeker vervolgens meerdere malen in de gelegenheid gesteld om zijn kant van het verhaal te vertellen. De korpsbeheerder geeft aan dat verzoeker daarvan geen gebruik heeft gemaakt.

3. Gedurende de interne klachtprocedure heeft betrokken ambtenaar S. het volgende verklaard. Omstreeks 20:15 uur is hij ter plaatse gekomen. B., een collega hulpofficier van justitie, had hem gemeld dat de situatie inmiddels was geëscaleerd. De ex-echtgenote was enorm boos geworden toen zij van de politie vernam dat de politie haar dochter niet wilde weghalen bij verzoeker. Zij had gedreigd om haar dochter zelf te halen.

. deelde, aldus S., vervolgens aan S. mee dat alle betrokkenen emotioneel waren. S. is vervolgens ter plaatse gegaan. Toen S. ter plaatse was gekomen, waren ook aanwezig betrokken ambtenaren O., C. en H. H. deelde aan S. mee dat de ex-echtgenote even verderop in de straat stond. H. deelde verder aan S. mee dat de politie op dat moment geen contact met verzoeker had. Verzoeker deed niet open. Verder stelde H. S. op de hoogte van het feit dat een collega zich inmiddels in de woning van de burens aan de overkant bevond. Deze collega kon van daaruit deels de woning van verzoeker binnenkijken.

S. is naar de woning van verzoeker gelopen. Hij heeft een aantal keren op de voordeur geklopt, deelde mee wie hij was en gaf aan dat hij even met verzoeker wilde praten.

. had van de ex-echtgenote van verzoeker vernomen dat verzoeker Amerikaan was en heeft een en ander vervolgens ook in het Engels uitgelegd. Verzoeker reageerde niet waarna S. het een en ander nogmaals op luide toon heeft herhaald. Daarbij heeft S. harder op de deur geklopt. S. heeft gedurende de interne klachtprocedure verder verklaard dat hij toen heeft gemeld dat zijn doel op dat moment niet was om L. met geweld mee te nemen. S. wilde slechts praten. S. heeft verder verklaard dat verzoeker toen ook niet reageerde. Hierop heeft S. met gebalde vuist op de deur geslagen en op luide toon geroepen dat hij slechts met verzoeker wilde praten. S. heeft dit toen ook in het Engels geroepen. Hierop volgde ook geen reactie. Hierna heeft S. nogmaals geroepen dat hij alleen wilde praten en zichzelf wilde overtuigen dat het met L. goed ging. Verder heeft S. tijdens de interne klachtprocedure verklaard dat hij verzoeker vervolgens te kennen heeftgegeven dat de politie bij het uitblijven van een reactie de deur zou forceren. Verzoeker heeft, aldus S., toen ook niet gereageerd.

4. In een mutatie rapport dat naar aanleiding van de gebeurtenissen op 25 april 2004 is opgesteld, staat onder meer het volgende vermeld. Om 19:15 uur is verzoeker samen met zijn dochter thuis gekomen. Hij ging samen met zijn dochter naar binnen en verklaarde dat

hij niet mee wilde werken en dat zijn dochter tot vrijdag 30 april te 18:00 uur bij hem zou blijven. In de mutatie staat tevens vermeld dat verzoeker verder niet reageerde.

5. Verzoeker geeft de volgende weergave van feiten en omstandigheden.

Toen hij thuiskwam, confronteerde betrokken ambtenaar R. hem met een door hem genoemd "contract" waaruit zou blijken dat de dochter van verzoeker op dat moment en tijdstip niet bij verzoeker behoorde te zijn. Verzoeker heeft betrokken ambtenaar R. vervolgens meegedeeld dat het document waarmee betrokken ambtenaar R. hem confronteerde een voorlopig schema was dat al sinds december 2003 was veranderd.

Vervolgens is verzoeker samen met zijn dochter zijn woning binnengegaan. Na enkele minuten heeft betrokken ambtenaar R. bij verzoeker aangeklopt. Hij wilde, aldus verzoeker, verder praten over de omgangsregeling. Verzoeker heeft hem nogmaals verteld dat hij ook gezag had over zijn dochter en dat hij niet meer in discussie wilde gaan. Verzoeker heeft dit achter een gesloten deur aan betrokken ambtenaar R. verteld.

Hij geeft verder aan dat hij vervolgens samen met zijn dochter naar boven is gegaan om samen naar televisie te kijken. Hij heeft toen niet gehoord dat betrokken ambtenaar S. pogingen ondernam om contact met hem te krijgen. Vervolgens hebben politieambtenaren zijn voordeur geforceerd. Toen de politie in zijn woning was, heeft hij betrokken ambtenaar S. een beschikking van de rechtbank getoond waarin staat vermeld dat verzoeker ook gezag had over zijn dochter. Verzoeker geeft aan dat hij S. hiermee niet kon overtuigen waarna zijn dochter werd meegenomen. Hij vindt dat niemand op 25 april 2004 naar hem heeft geluisterd.

6. De Nationale ombudsman stelt de volgende feiten vast.

Verzoekers ex-echtgenote heeft de politie al op zaterdag 24 april 2004 op de hoogte gesteld van het feit dat zij problemen verwachtte bij het ophalen van haar dochter. Op zondag 25 april 2004 heeft zij de politie wederom gebeld en deelde mee dat bij verzoekers woning niet werd opengedaan. Betrokken ambtenaar B. heeft vervolgens betrokken ambtenaren O. en R. gestuurd naar de woning om het verhaal van de ex-echtgenote aan te horen. Zij stelde zich op het standpunt dat haar dochter die dag tot 18:00 uur bij verzoeker mocht blijven en toonde O. en R. een document waaruit die afspraak zou moeten blijken.

Verder stelt de Nationale ombudsman vast dat verzoeker in het tijdsbestek van 19:15 uur tot 20:58 uur zich drie keer tot de politie heeft gericht. Toen verzoeker thuiskwam, wilden O. en R. met verzoeker in gesprek. Verzoeker heeft hun toen meegedeeld dat de afspraak was dat zijn dochter tot vrijdag 30 april 2004 te 18:00 uur bij hem mocht blijven. Hij is vervolgens zijn woning ingegaan. Vervolgens heeft verzoeker toen hij in zijn woning was aan betrokken ambtenaar R uitgelegd dat de regeling waarop zijn ex-echtgenote zich

baseerde, een voorlopige was die sinds december 2003 was veranderd. Het derde moment waarop verzoeker de politie probeerde te overtuigen was vervolgens toen betrokken ambtenaar S. in de woning was. Verzoeker heeft S. geprobeerd te overtuigen door middel van het tonen van een beschikking van de rechter.

Beoordeling

7. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit verbod vertaalt zich aldus dat de politie bij problemen tussen ouders over de uitvoering van de omgangsregeling ten behoeve van een minderjarig kind, zich terughoudend en de-escalerend dient op te stellen.

8. De Nationale ombudsman overweegt als volgt. De politie zag redenen om na de meldingen van de ex-echtgenote op zaterdag 24 april en op zondag 25 april 2004, naar verzoekers woning te gaan zonder hem eerst daarvan in kennis te stellen. Bij verzoeker zou hierdoor de indruk zijn ontstaan dat de politie partij koos voor zijn ex-echtgenote. De Nationale ombudsman overweegt echter dat uit de stukken en de afgelegde verklaringen valt af te leiden dat het de politie er om te doen was escalatie te voorkomen. Verder overweegt de Nationale ombudsman dat verzoeker in een tijdsbestek voorafgaand aan het binnentreden door de politie tot twee keer toe heeft aangegeven dat zijn dochter op dat moment bij hem behoorde te zijn. De eerste keer toen hij rond 19:15 uur met zijn dochter thuiskwam. De tweede keer toen R. zich bij de voordeur van de woning bevond. Verzoeker heeft hiermee voldoende kans gekregen om zijn standpunt naar voren te brengen. Wat betreft de stelling van verzoeker dat hij niets van de pogingen van S. heeft gemerkt, stelt de Nationale ombudsman vast dat verzoeker er zelf bewust voor heeft gekozen niet in te gaan op de poging van S. om met hem in gesprek te komen. Hierdoor heeft verzoeker niet bijgedragen aan het vinden van een oplossing in deze bijzondere situatie. De Nationale ombudsman ziet geen reden om de politie een verwijt te maken. De politie heeft niet gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk

II. Ten aanzien van het niet weerhouden van de ex-echtgenote en haar partner

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland op 25 april 2004 niet hebben geprobeerd om zijn ex-partner en haar huidige partner ervan te weerhouden verzoekers deur te vernielen en bedreigingen richting verzoeker te (blijven) uiten.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond en verwijst ook hier naar de feiten en omstandigheden die aan zijn beslissing van 21 maart 2005 ten grondslag hebben gelegen en hij verwees ook naar het advies van de klachtencommissie van 2 maart 2005.

De ex-echtgenote heeft voor de deur van verzoeker geschreeuwd en op de deur geslagen. Op dat moment waren betrokken ambtenaren O. en R., aldus de korpsbeheerder, niet aanwezig. Betrokken ambtenaar S. is vervolgens ter plaatse gegaan en heeft met de ex-echtgenote gesproken. Het optreden van S. jegens de ex-echtgenote en haar partner heeft, aldus de korpsbeheerder, ertoe geleid dat beiden zich kort nadien hebben verwijderd. Zij en haar partner zijn naar het politiebureau gegaan. De korpsbeheerder acht de klacht daarom niet gegrond.

3. Gedurende de interne klachtprocedure heeft betrokken ambtenaar S. het volgende verklaard. S. werd rond 20:05 uur door B. gebeld. B. vroeg S. om ter plaatse te gaan. De situatie was volgens B. inmiddels geëscaleerd. De ex-echtgenote was enorm boos geworden toen zij van de politie vernam dat de politie haar dochter niet wilde weghalen bij verzoeker. Zij had bedreigd om haar dochter zelf te halen. B. deelde aldus S. mee dat alle betrokkenen emotioneel waren. S. is vervolgens ter plaatse gegaan.

4. Verzoeker heeft gedurende het onderzoek de volgende interpretatie van de feiten en omstandigheden gegeven. Hij was in zijn woning. De deur van zijn woning was gesloten. Hij heeft, toen betrokken ambtenaar R. bij zijn woning aanklopte, aan R. meegedeeld dat hij naast zijn ex-echtgenote ook gezag had over zijn dochter. Verder deelde hij mee dat hij niet meer in discussie wilde gaan. Direct hierna zijn de ex-echtgenote en haar partner naar boven gekomen. Zij hebben hem toen uitgescholden en bedreigd. Verder hebben zij, aldus verzoeker, zijn voordeur toen ook vernield. Dit in bijzijn van betrokken ambtenaren O. en R. Deze ambtenaren hebben, aldus verzoeker, geen enkele poging gedaan om zijn ex-echtgenote en haar partner te weerhouden de deur te vernielen en bedreigingen richting verzoeker te blijven uiten.

5. Gedurende het onderzoek heeft betrokken ambtenaar O. onder meer het volgende verklaard.

H. deelde de ex-echtgenote mee dat de bemiddeling niets opleverde en dat het verstandig was om de volgende dag met de advocaat het een en ander te regelen. Hier was de ex-echtgenote het niet mee eens en zij ging uit haar dak. Zij rende naar de centrale toegangsdeur en belde overal aan. Op een gegeven moment ging de centrale toegangsdeur open waarop zij naar boven stormde. Eenmaal boven bij de deur van de woning van verzoeker, heeft de ex-echtgenote, aldus betrokken ambtenaar O., geschreeuwd en tegen de deur geschopt.

6. Gedurende het onderzoek heeft betrokken ambtenaar R. onder meer het volgende verklaard.

Bemiddeling bleek vruchteloos. De ex-echtgenote werd geadviseerd zich te schikken in de door verzoeker gestelde omgangsregeling. Hierop zag betrokken ambtenaar R. dat de ex-echtgenote de controle over zichzelf verloor en toegang kreeg tot de centrale trapopening naar de woning van verzoeker. Hij zag dat de ex-echtgenote de trap oprende. Vervolgens is betrokken ambtenaar R. in de deuropening gaan staan en zag de ex-echtgenote voor de deur van de woning staan. Verder zag betrokken ambtenaar R. dat de ex-echtgenote tegen de deur schopte en sloeg en hoorde haar verwensingen aan het adres van verzoeker schreeuwen. Betrokken ambtenaar R. heeft vervolgens verklaard dat hij uit ervaring weet dat het in gevallen als deze het beter is om de persoon in kwestie even te laten uitrazen. Dit ter voorkoming van letsel aan de persoon zelf dan wel voor de veiligheid van de betrokken ambtenaren. R. zag dat de ex-echtgenote klein van postuur en lengte was. Naar de mening van betrokken ambtenaar R. kon de ex-echtgenote weinig schade in haar hysterie aanrichten. Tot slot heeft betrokken ambtenaar R. verklaard dat de uitval van de ex-echtgenote slechts enkele tientallen seconden heeft geduurd.

7. Verzoeker heeft in zijn klachtbrief van 5 mei 2004 aan het korps het volgende geschreven:

"L. en ik gingen toen mijn appartement binnen. De politie klopte op mijn deur en zei dat zij nog steeds erover wilden praten. Ik antwoordde dat er niets was om over te praten omdat ik als haar vader recht op omgang met L. heb en zij wat mij betreft de hele avond buiten de deur zouden kunnen staan, maar dat de kwestie niet zou veranderen. De politie scheen dit ten slotte toch aan te nemen en ik hoorde hen zonder verder commentaar weggaan. Het was intussen ongeveer 20:00 uur. L en ik gingen binnen televisie kijken. Enkele minuten later werden wij door luid bonkende geluiden en gegil en geschreeuw opgeschrikt. Ik ging naar de deur en zag dat (zijn ex-echtgenote; N.o.) en (haar partner; N.o.) obsceniteiten en doodsb bedreigingen gilden."

Vast is komen te staan dat S. toen nog niet ter plaatse was. Immers heeft S. gedurende de interne klachtprocedure verklaard dat hij op verzoek van B. rond 20:10 uur ter plaatse is gegaan omdat de situatie inmiddels was geëscaleerd. Toen S. eenmaal ter plaatse was, heeft betrokken ambtenaar H. hem verteld over de scène bij de voordeur van verzoekers woning. S. heeft verklaard dat hij rond 20:15 uur bij de woning was gearriveerd.

De Nationale ombudsman stelt voorts vast dat in een mutatie rapport dat naar aanleiding van de gebeurtenissen op 25 april 2004 is opgesteld, onder meer het volgende staat vermeld:

"20:00 uur Moeder gaat door het lint als ze hoort dat de politie het zo wil laten. Gaat naar boven en probeert, al schreeuwend en scheldend de deur open te schoppen en duwen. De vader staat aan de andere kant van de deur terug te schreeuwen en er gebeurt verder niets. De moeder maar even uit laten razen. Moeder zou hierbij enig schade aan de deur hebben toegebracht. Moeder was vergezeld van vriend.

20:20 uur Aangezien het gedrag van moeder escalerend werkte en anderen opgetrommeld zouden worden, S. ter plaatse."

Tot slot stelt de Nationale ombudsman vast dat hetgeen in voornoemde mutatie is weergegeven door betrokken ambtenaren O. en R. is bevestigd.

Beoordeling

8. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit vereiste brengt mee dat in gevallen waarbij tussen ouders misverstanden zijn ontstaan over de omgangsregeling met een minderjarig kind, een de-escalerende taak voor de politie is weggelegd. Daarbij dient de politie haar handhavingstaak niet uit het oog te verliezen.

9. De Nationale ombudsman stelt voorop dat er in dit geval sprake was van een situatie waarin voor de politie een de-escalerende taak was weggelegd. De politie heeft omstreeks 20:00 uur "de moeder maar even laten razen". De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie hiermee haar handhavingstaak onvoldoende heeft uitgevoerd. De situatie is hierna eerder geëscaleerd in plaats van gede-escalaerd. Uit het mutatierapport en de verklaring van S. blijkt dit immers. Het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland heeft hierdoor in strijd met het vereiste van professionaliteit gehandeld.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, is

gegrond ten aanzien van:

- het niet weerhouden van de ex-echtgenote en haar partner wegens schending van het vereiste van professionaliteit;

niet gegrond ten aanzien van:

- het bieden van gelegenheid voor verzoekers kant van het verhaal.

Onderzoek

Op 2 maart 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van X te Y, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland (de burgemeester van Amsterdam), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd één betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Hij maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

In verband met haar verantwoordelijkheid voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen werd ook de hoofdofficier van justitie in Amsterdam over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De hoofdofficier van justitie zag geen redenen daartoe en maakte van de gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoeker en de korpsbeheerder deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van de korpsbeheerder gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 26 februari 2006.

Het intern klachtdossier van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.

Standpunt van de korpsbeheerder van 11 april 2006.

Brief van verzoeker van 10 mei 2006.

Brief van de korpsbeheerder van 6 juni 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond